

[Udenrigsministeren]

behov for en ny undersøgelse, og undersøgelser bør man nu engang ikke lave for undersøgelsens skyld.

Hertil kommer det ikke uvæsentlige, at en undersøgelse i dag ville skabe en betydelig ekstra arbejdsbyrde for Danidas personale, som i forvejen har fuldt op at gøre med at administrere den danske bistand i en periode, hvor forholdene i udviklingslandene er så vanskelige som ingen sinde.

Det måtte selvsagt accepteres, hvis undersøgelsen var påkrævet, men det vil være helt urimeligt, når undersøgelsen ikke er påkrævet.

Der har gennem tiden lydt en del kritiske røster om den danske bistandshjælp, og det er i sig selv ikke nogen negativ ting, for det afspejler den folkelige interesse for og deltagelse i bistandsarbejdet, noget, der er en helt afgørende forudsætning for bistandsarbejdets videreførelse.

Der har også fra tid til anden lydt kritiske røster vedrørende administrationen af den danske bistand, og det er der ikke noget mærkeligt i, for det kan altid diskuteres, hvordan en bistandsadministration skal opbygges og fungere, og det må være et ønske for alle, der interesserer sig seriøst for ulandsbistanden, at kvaliteten af bistanden til stadighed forbedres.

Det, der imidlertid for regeringen har været relevant i dette spørgsmål, er to forhold. Den kritik, som udøves af statsrevisorerne og rigsrevisionen – og som jeg uden tøven vil betegne som en fair kritik, relevant, balanceret og kompetent – har på intet tidspunkt sat spørgsmålstejn ved Danidas organisering ud over stadige konstateringer af underkapacitet.

Ser man nøjere på de to revisoraters kritiske bemærkninger, finder man hyppigt udtryk som mangelfuld forundersøgelse, planlægning, styring og kontrol, og det er udtryk, som kan henføres til manglende kapacitet i den danske bistandsadministration. Den øvrige del af kritikken fra de to revisorater omhandler især forsinkelser og fordyrelser af projekter samt manglende målopfyldelse. Karakteristisk for denne del af kritikken er det, at den i overvejende grad retter sig mod forhold i modtagerlandene, som Danmark kun i meget begrænset omfang kan influere på.

Det andet forhold, jeg vil fremhæve, er, at bistandsadministrationen langtfra er statisk. Det er et forhold, som mange synes at glemme eller i det mindste at se bort fra. Den kritik, der bliver fremført i dag, vedrører som bekendt meget tit projekter, der blev planlagt og iværksat for år tilbage, og kritikken er derfor ikke nødvendigvis dækkende for den aktuelle situation og dermed heller ikke for den nuværende bistandsadministration, der selvsagt hele tiden ændres og tilpasses i lyset af indhøstede erfaringer og modtagen kritik. Der foretages derfor løbende ændringer i Danidas administration dels for at forbedre og effektivisere administrationen, dels for at tilpasse den til udviklingen og de skiftende krav. Selv om det næsten burde være overflødigt, vil jeg fremhæve, at de vilkår, som en bistandsadministration arbejder under, er meget forskellige fra, hvad der gælder for de øvrige grene af statsadministrationen.

Danidas opgaver bliver som oftest udført under særdeles vanskelige forhold i de fattigste og mindst udviklede lande i verden, og uanset hvor grundig forberedelse og planlægning der finder sted, vil der til stadighed opstå problemer med gennemførelsen af projekter, problemer, som man ikke møder, når der f.eks. skal investeres i Danmark. Det er nu engang vilkårene, når vi vil søge at bistå udviklingslandene.

Folketingets finansudvalg bevilgede sidste efterår 23 nye stillinger til Danida, og det skete i erkendelse af, at den kritik, der rejstes mod Danida, i al væsentlighed kunne henføres til underkapacitet. Hovedparten af disse stillinger besættes med bistandssagkyndigt personale. Personaleudvidelsen vil derfor på én gang øge Danidas kapacitet og samtidig tilføre afdelingen yderligere sagkundskab, og det er mit indtryk, at Danida hermed for en tid har fået dækket sit personalebehov. Det siger imidlertid sig selv, at fremtidige forhøjelser af de danske bistandsbevillinger kan skabe et øget pres på Danidas administration og derfor også udløse behov for yderligere personale.

Et spørgsmål, der har givet anledning til en del kritik fra rigsrevisionen, er regnskabskontrollen med især bistandsprojekterne, og Danida har i konsekvens af denne kritik med virkning fra 1. januar i år indført et nyt EDB-styret regnskabsystem, som vil lette kontrollen med bevillingsforbruget og samti-